

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΣΤΑΙΣ ΕΞΗ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

Παιδεύεστε κι' ἡ ἔξη τόσους μῆνες,
Τὸ Εὐρώπης ἐξοχώτατες γιατρίνες,
Καὶ κανετε κλυστήρια τοῦ Χαμίτη,
γιά νά τὸν ἐκκενώσετε, τὸν κοπρίτη.

Ἀλλὰ σὰς ἐγαρίδιασε τὸ μάτι,
Κι' ἀκόμη Θεσσαλία... στὸ κανάτι...
Κι' ὅσο ποτὲ κενώσῃ, ... καθὼς πάτε...
Τόσο κι' ἐσεῖς, δεττόρες μου... νὰ φᾶτε!

Λύκος.

Σ' ΕΚΕΙΝΟΥΣ.

Κλεισμένοι καὶ σκεφτόμενοι τρεῖς μῆνες, συφορά σας
ἐβγήκατε σὰν ἐγορκοὶ ἀπὸ τὴν κάμαρά σας,
μὲ μιὰ κοτζῆρμ' ἀπόφασι ποῦ κάνει φόβο τρόμο,
« νὰ περαστῇ κάθε Ῥωμῆος ἀπὸ τὴ λαιμητόμο »
κι' ἔχετε τὴν ἀναίδεια, διαβόλου μπεθερίνοι,
αὐτὸν τὸν μαῦρο θάνατο, νὰν τότε λέτε εἰρήνη!

Ἕνας ἄλλος.

Σημερινό.

Ἀφῆσα τὴν τεμπελιά, τὸ ἐξοχῆς ταῖς τόσες χάρες·
σῦρε κι' ἔλα σ' τὰ χωριά ἐφινίραν' ἡ δεκάρες,
κι' ἂν δὲν πιάσω σὰν καὶ πρὶν τὸ χαρτί καὶ τὸ μολύβι,
δὲν ἀνάβεται φωτιά σ' τὸ φτωχό μου τὸ καλύβι.

Τίποτε σημαντικὸν δὲν ἀκούσαμ' ἀπὸ τότες·
ἐπαυσαν ἡ μυστικὲς τῶν δυνάμεων ἡ νότες
καὶ μᾶς εἶπαν καὶ ἡ ἔξη φανερά μὲ μιὰ φωνή,
« ἐπειδὴ μονὸ δὲ σώνει τοῦ χωριάτη τὸ σκοινί,
θὰ σὰς κάμουμε εἰρήνη ποῦ ὁ νοῦς της καὶ οἱ ὄροι,
θὰ σὰς κάμουν νὰ σφαῖτε μεταξὺ σας σὰν κοκόροι. »

Γιὰ νὰ πῇ κάνεις, ποῦ λένε, τὴν ἀλήθεια τὴ γυμνή,
ἐχαθήκαμε καὶ πᾶμε χωρὶς λόγο οἱ Ῥωμνοί,
κι' ἐγινήκαμε ρεζίλι γιὰ αἰτίες ἑκατὸ,
θέλετε μὲ τὰ γκουβέρνα θέλετε μὲ τὸ στρατό.

Δόξα νάχουν κι' οἱ φωστῆρες τοῦ κρυφοῦ τοῦ κομητάτου
δόξα νάχῃ κι' ὁ Γιωργάκης ἡ Μεγαλειότητά του
ποῦ τὸν ἐπαίξε ἡ κάθε φραγκορούσικη μουτσούνα,
π' οὔτε γάτανε κουτσούνα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣ4.41 φL 0016

Κι' ὁ δαυλὸς τοῦ εἰπε, πότες πῶς θ' ἀνάψῃ ρέου, ρέου
σήμερα θὰ χρησιμέψῃ γιὰ νὰ φέξῃ καθ' Ἑβραίου,
μὲς τὸ τόσο τὸ σκοτάδι τῆς μεγάλης συμφορᾶς μας,
πῶς νὰ κλέφτετ' ὁ παρὰς μας.

Παραδέχομαι καὶ λέω, πῶς τὸ χέρι τὸ δεξιὸν μας
τάχουμε νὰ κλεφτομάστε κάπου κάπου μεταξὺ μας,
ἀλλὰ σήμερα τὸ πρᾶγμα θάχῃ διαφορὰ μεγάλη
νάρθουν νὰ μᾶς γδύσουν ἄλλοι.

Σὰν τῆς κότες λογαριάζουν νὰ μᾶς κλείσουν σ' τὸ κοτέτσι
Δὲν ἔμπορᾷ νὰ τὸ πιστέψω πῶς τὰ καταφέραμ' ἔτσι!
μὲ βαπόρια μὲ φριγάδες καὶ μὲ κυβερνήτῃ Κροῖσο,
νὰ βρεθοῦμε χωρὶς λόγον ἐβδομήντα χρόνια πίσω!

ΤΑ ΛΕΙΒΑΦΙΝΑ.

Τὸ θερμομετρὸν τοῦ μ. π. ρ. ο. υ. ὑψοῦται λίαν ἐπαισθη-
τῶς πρὸς τὰ μέρη τῆς κάτω λεβηθοῦς.

Οἱ ἀστρονόμοι μᾶς ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἡ ἀτμοσφαιρική αὐτὴ
μεταβολὴ ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐμφανίσεως μερικῶν χαμψινῶν ἐξ
Ἰνδιῶν.

Καθ' Ἰούλιον, οὐδεμία παρατηρήθη ἐνδιαφέρουσα κίνησις
ἐπειδὴ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ὁ ἥλιος εὐρίσκειτο εἰς τὸν
Μαχο-Λέοντα.

Κατ' Αὐγούστον ὁμοίως αἱ Παρθέναι τῶν σαλονίων ἐβρι-
άμβυσαν.

Ἐλπίζεται καὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ὅτε πλέον ὁ ἥλιος
φθάσει εἰς τὸν ζυγόν, ὅτι πολλὰι συζυγοὶ θὰ ἀποτινάξωσι
τοῦτον.

Ἡ Πεσσαδά ὑπέρβηκε κατὰ πολὺ.

Πεζότης μέχρι . . . τὸν ποταμὸν.

Ἐν πρώτοις ἐνεκὸν τῆς πλημμύρας τῶν ξένων ὁ καιρὸς
διήλθε ψυχρότατος.

Ἐπειτα, τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων, κατὰ πολὺ ἐμε-
τρίασε τὸ γόητρον τῆς αὐλῆς.

Ἐλέγετο ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἡ madame
Ἀγελάστου, ἀλλ' εὐτυχῶς τὴν ἔσωσε τὸ ὄνομα τῆς καὶ δὲν
ἐγελάστηκε νὰ ἔλθῃ νὰ γίνῃ θῦμα τῆς τσιγκαοῦ-
νας.

Ὁ δικηγόρος κ. Ζώρας μᾶς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἔμεινε μὲ τὸ
ζῶον καθ' ὅλας ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας.

Μόνον ὁ δικαστὴς κ. Χαρμπούρης ἦτο τὸ enfant gâté,
τῆς αὐλῆς.

Πρῶτον διότι ἦτο πρόσφυξ ἐκ Λαρίστης.

Δεύτερον, ἐξετιμήθη πολὺ ὡς πρῶτος ιδρυτὴς τῶν διὰ βε-
φενισμοῦ συμποσίων.

Καὶ τρίτον διότι ἐπρόκειτο νὰ μονομαχήσῃ ἵνα τηρήσῃ ἡ
ἀξιοπρέπεια τῆς αὐλῆς.

Καὶ ἐπὶ τὸ ποιητικώτερον,

Νεκρὴ καὶ δίχως μῦθον ἡ Πεσσαδά
ἐπέρασε τῆς ὥρας τῆς ἐφίτου
κι' ἐμπῆκε σ' τὴν αὐλὴν φαγιῶν ποσάδα
ἀντὶς νὰ τριομψήσῃ τ' ὄργανέτο.

Ἐλείψαν' ἡ χερσὶ, χοροὶ, καντινάδες
κι' ἐπῆγε νὰ δουλέψῃ τὸ κουμποῦρι
καὶ μόνον ἀδιστατήκανε μποτίλιαι,
γιὰ χάρι τοῦ καὶ ἐνοῦ τοῦ Χαρμπούρη,

Καὶ πάει τῆς αὐλῆς ἡ τόση ζῆλη,
ἡ κόρτες καὶ τὰ θέατρα τ' ἀθάνατα,
τέρψις ἐκεῖ καμμιὰ δὲν βρίσκετ' ἄλλη,
ἀν' ἐλείπων κι' αὐτὰ τὰ κρασοκάνανα.

Κατὰρὰ νάχουν ὅσ' εἶν ἀφορμὴ
νὰ μὴ ὀφθαλμοκλήσῃ τὸ φιγουρίνι

ὁ Θεὸς, καὶ τοὺς φουτιώσῃ τὸ κορμί
τὰ κητήρια φορὲς γιὰ Σιόρα Φάνη.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Πεσσαδῆς, παραθέτομεν.

Τῆς Πεσσαδουλᾶς τ' ἄγερσ' κι' ἡ νόστιμ' τοῦ λουτροῦ
σ' ἐπάχυναν, μπεμπέκ' μου, καὶ σ' ἔκκραν μουτροῦ
καὶ τότε σ' ὅσους πέφτουνε μπροστά σου κούτρα-κούτρα,
θέλωντας καὶ μὴ θέλωντας θεὸν νὰν τοὺς κάνῃς μουτραί.

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψουσιν τὰ διαμαχόμενα μέρη νὰ προσφέρου-
μεν τὴν φιλικὴν μας συμβουλὴν περὶ υπογραφῆς εἰρήνης, διὰ νὰ
παύσῃ ἐπὶ τέλος ὁ ξενικὸς ἔλεγχος.

Καὶ ἤδη ἐπὶ τὴν ἀκμὴν.

Αἱ Καλιγάττοι χοροεσπερίδες ἦσαν ἐκτακτοί.

Τὸ πρῶτιστον, διότι τόπος τῆς δράσεως προωρίσθη μαγευ-
τικοτάτῃ αὐλῇ, περὶ ἧς πολὺ δικαίως ἐλέγχθη, ὅτι προσο-
μοιάζει τὴν σκηνὴν τοῦ κήπου ἐκ τοῦ Φάουστ.

Δυστυχῶς ὁμοίως ἐλείπεν ἡ Margueritte.

Ἐλείπεν καὶ ὁ ἀληθὴς Φάουστ, καὶ μόνον οἱ Μαφι-
στοφελῆδες ἐπλεόναζαν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ι. Α. Κ. Β. Τ. Ε. Ι. Ο. Σ.
Λ. Η. Ξ. Ο. Υ. Ρ. Ι. Ο. Υ.
Λ. Η. Ξ. Ο. Υ. Ρ. Ι. Ο. Υ.

Λέγεται ότι ο κ. Νικολόπουλος ήγειρεν αξιώσεις Φάουστ,
(έννοείται μετά την ενέργειαν του διαβόλου) ἀλλ' ὁ ἰσχυ-
ρισμὸς ἀπερρίφη ὡς ἀβάτημος καὶ μὴ τότεν ν(ε)όμimos.

Α propros,

Πολὺ εὐχαριστήθηκα ποὺ δὲν κρατεῖς ἀμάχη
γὰρ καὶ τοῦ σου ἔγραψα ἀπάνου γὰρ στομάχι·
μὰ τότε τὸ 'νύσσα κι' ἐγὼ πῶς ἔχεις μὴ καρδίαν,
σὺν τῷ γλυκῷ ποὺ μῶδωτες ἡ ἔδρα μὴ βραδύα.

Κάπου ἄλλου ἐγένετο σκέψις ἂν πρέπει νὰ προκληθῇ ὁ
Μοσχολιὸς ἡ ὄχι.

'Αλλ' ἐπάσασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ κύκλου εἶπεν,

Μπορεῖς νὰ κάμῃς ξαπαλιὸς;

Σὲ, λέω ξαποτσιπότα,

ἢ θὰ κληθῇ ὁ Μοσχολιὸς

ἢ νὰ μὴ γένη τίποτα.

Κι' ὁ Μοσχολιὸς δὲν ἄργησε (μὲ νοῦν γε) νὰ προσθέσῃ

"Μακάριοι οἱ ἔχοντες τοῦ Μοσχολιοῦ τὴ σχέσι.",

Ὁ χορὸς ὅμως τῶν Σβορώνων, εἶχε καὶ τι τὸ ἱ(ν)δι-
κίτερον.

Χορὸς μὲ χάρες χωριστὰς ποὺ ἀπορρήσαν' οὐλές,
χορὸς ποὺ τὸν ἐστολίσαν ἢ χωραῖτοπούλες.

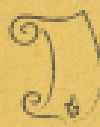
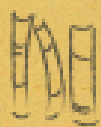
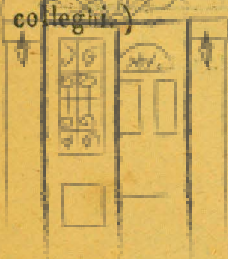
Χορὸς ποὺ δὲν τὸν λησμονεῖ ἢ κάθε μὴ κοπέλαν,
ποῦ κι' ὁ Μαρῆς ὁ Σολωμὸς εἶπε πῶς ἦταν 'τρέλλα.

Χορὸς πῶχρος καὶ ἐγὼ μὲ κάθε φιγούρην,
χορὸς ποὺ μ' ἐξανόγκασε νὰ κλείσω τὴν Εἰρήνην.

Ἐπαιθητικῶς παρετηρήθη ἡ ἀτακτος υποχώρησις τοῦ Ἀν-
τωνέλου κατὰ τὰς στιγμὰς τῶν μονοχόρων. Αἰτία τούτου
ὑπῆρξεν μικρά τις πληγὴ εἰς τὸν ἀριστερὸν πόδα του προσελ-
θοῦσα ἐκ κακῆς συνεννοήσεως μεθ' ἐνὸς καρφίου κατὰ τινὰ
ἐκδρομὴν.

Το γεγονός, καίτοι λυπηρὸν, συνετέλεσεν ὅμως εἰς τὸ νὰ
γὰ' ὦσιν γνώσιν οἱ παρευρεθέντες, τὸ ὅτι ὁ χωλὸς ποδὸς
τῆς διπλωματίας.

Ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ὁ φίλτατος Ἀντωνέλος,
πολὺ εὐλυπήθη ἐπειδὴ εἰς τὰς διασκέδας αὐτὰς δὲν παρευ-
ρέθη καὶ οἱ μέλλοντες συνάδελφοί του. (degli aspiranti
colleghi.)

Ἡγέρθη καὶ ἐν ἄλλο ζήτημα.

Ἄν δηλαδὴ καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν διασκεδαστικὴν τρο-
χίαν ἡκολούθει ὁ θεῖος, τὸν ἀνεψιὸν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς τὸν θεῖον.

Ὁ αὐτόχθων ἱκτὸς κ. Μεταξᾶς διεκρίθη διὰ τὰ ὅλα
μ ἔ τ α ξ α ὑποκάμιντα τὰ ὅποια μόνον ἐν τοιαύταις
περιστάσεσιν ἀποφυλακίζει.

Καὶ ἐν Κινέζικον.

Ἀνὴν Παχὺν ὁ Μανδάριν,
πέρσιν εἶχεν φοδερὴν
σ' αὐτὲς τῆς συντροφίης·
κι' ὁ ντιστεγκὲς ποδογυρὶν
τοῦ κόλλησε, φρίν-φρίν,
γὰ τῆς φωτογραφίης.

Μὰ εἶπαν, ὅτι σὲ κάποια καντρίλια, ἔτρεξεν ἀπὸ ὄλου
κ α ν ἄ λ ι α ὁ ἰδρωτάς.

Καὶ θὰ εἶνε πολὺ πιθανόν διότι ἔτυχε νὰ τὴν διευδύνῃ ὁ
κύριος Κ α ν ἄ λ ι α ς.

Ἐγένετο καὶ ἡ ἐξῆς πρόποσις κάπου,

"Ἐπειδὴ τὸ 'ποκάμισό μου δὲν ἔχει κ ὀ λ α,
πίνω εἰς ὑγείαν τοῦ καρτεῖ Σκολα."

Ὁ κ. Σκολας δὲν ἠθέλησε νὰ ἀσκοληθῇ εἰς τὴν
ἀπάντησιν διότι μὲ ὅλην τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἐτοιμολογίαν
θὰ εὕρισκετο εἰς δύσκολον θέσιν.

Τι τὰ θέλετε ὅμως; αὐτὸς ὁ κ. Σκόλας εἶναι μογαδικὸς
γὰ γλέντι. Εἶναι ὅλος διόλου τῆς νέας Σ κ ο λ ῆ ς ἀν-
θρώπος.

Εἰμπορεῖ νὰ τὸν ὀνομάσῃ κάποιος Arcivescovo
del brio.

Καὶ ἐνας ἀπαρτίττος στίχος,

Πῆγες κι' ἐδίπλωσες τὸ φῶς ἐκείνου τοῦ χοροῦ,
κι' εἰν κρίμα τέτοιο φέξιμο νὰ φέξῃ κουτουροῦ.

Ἐπίσης καὶ εἰς τὰ ἀριστοκρατικὰ πεζούλια, ἀνεπτύχθη πο-
λὸς ἡ διασκεδαστικὴ τάτις. Ἀποδείξεις, εἶναι τὸ παίξιμον τοῦ
σ χ ο ι ν ι ο ὦ.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Μὰς ἐβεβαίωσαν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ παιχθῇ καὶ τὸ σ α
π ο ὕ ν ι, ἀλλ' ἐπειδὴ μερικοὶ παρετήρησαν, ὅτι θὰ παρῆλθῃ
τὸ πρᾶγμα ἀποῦ εἶναι σ' τὴ μέση καὶ τὸ σ χ ο ι ν ῖ, ἀε-
βλήθη ἐπ' ἀορίστῳ ἢ ἐκτέλεσις.

Ἡ συνεργασία.

XXX

ΣΟΝΕΤΑ.

‘Ολοῦθ' ἐγύριζες σὰν ἀνεμοῦρι,
καθάλα πάντοτε σ' ἓνα γαῖδοῦρι
κι' ὅθεν ἐπέρνας ἔλεγαν ὅλοι,
νὰ τζογοθήλυκο, νὰ περιδόλι!

Κι' ἓνας βεζύρης σου εἰλικρινῆς,
εἶπε πῶς θάτανε κρυφὸ καμάρι
ἔστω καὶ γαῖδαρος νᾶνε κανεῖς,
ἂν εἶχ' ἢ ῥάχι του τέτοιο σαμάρι.

‘Αλλοι σὲ βρίσκουν ἄσχημη, ἄλλοι σὲ λένε κρύα
πολλοὶ σὲ νοστιμεύονται, ἐγ' ὅμως καὶ τὰ τρία
βρίσκω πῶς εἶναι ψεύτικα κι' ἔχω ἰδέα μόνη,
πῶς εἶσαι σὰν καλοκαιριὸ τῆς Κατωῆς πεπένι.

‘Η στολὴ τῆς Λειβαθῶς
εἶσαι σὺ μὲ τὰ γαλάζια,
μὰ ὁ γ ῖ α τ ρ ὁ ς ποῦνε παθὸς
δὲν γελιέται μὲ τὰ... νάζια.

Κυρά μου πῶχεις ὠμορφιὲς παράδες καὶ παλάτσο,
σ' τ' ἄη Γιωργίου σὰν σ' ἔβλεπα τ' ὀνομαστὸ σουλάτσο·
ἔλεγα ποῦν ἢ ἐποχὴ καὶ ποῦν' ἐκεῖν' οἱ χρόνοι
πῶπαιζα πεντοχάλικα μαζί σου σ' τὸ πορτόνι;
Καὶ τώρα!... τώρα π' ἄξινες κι' ἔχεις τὸ χρυζιλίκι,
μὲ βλέπεις σὰ χαλίκι.

‘Έχει τῆς χάρες τῆς ἡ Λειβαθῶς
κι' εἶναι παράδεισος αὐτοῦς τοὺς μῆνες·
ὅπου κι' ἂν 'βρίσκομαι κι' ὅπου σταθῶ
βλέπω σὰ μέλισσες τῆς δεσποσύνης·
Κι' εἰ. ὁ περίπατος τ' ἄη Γιωργίου
τὸ νυφοπάζαο κάθε χωριοῦ.

Σπαρτιά, Κορινάνα, Κλείσματα, κοπελοφορτωμένα,
ποτέ σας δὲν ἀκούσατε γιὰ τίποτα καῦμένα
μονάχα ζῆτε κι' ἔρημα, κανέναν δὲν σᾶς ἔχει
μ' ἓνα χαδᾶ πορεύεστε χειμῶνα καλοκαίρι·
καὶ πρόοδον νομίζετε πολιτισμοῦ μεγάλου
νὰ πνένετε νὰ κάθεστε σ' τὴν πόρτα τοῦ Τριάλου.

‘Αλλο, κανέναν δὲν μπορεῖ νὰ πῇ καὶ νὰ πιστέψῃ,
παρὰ πῶς ὁ παππᾶ Παννᾶς σᾶς, ἔχει δαταλαίψει.

XXXX

ΑΓΓΕΛΕΙΑΙ.

Η ΔΕΚΤΡΙΚΟΥΣ ΚΩΔΩΝΑΣ νέον συστήματος καὶ μὲ
πολὺ ὀλίγα χρήματα, ὡς καὶ λάμπες ἑκτακτες καὶ ὅλα τὰ
εἶδη τῆς πολυτελείας καὶ συλλογὴν κομψοτεχνημάτων, σᾶς
ἔφερε ὁ εὐρωπαϊκώτατος ΤΣΙΡΟΛΙΑΣ.

Εὐκαιρία μοναδικὴ διὰ νὰ στολίσετε τὰ σπιτίτσα σας.

— ΛΑΙΜΟΔΕΤΕΣ χιλίων εἰδῶν, καπέλα Ἀγγλικὰ,
φωκὸλ, μετάξινα ὅλων τῶν χρωμάτων πρώτης ποιότητος θὰ
εὑρητε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Χαραλάμπους Ἀρσένη

— ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ὅλων τῶν σχολείων θὰ εὑρητε εἰς
τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Νικολάτου μὲ τὰς τιμὰς τῶν Ἀθη-
νῶν, ὡς καὶ ἐξᾶρτετον γραρικὴν ὕλην καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν
γραφείων.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ καζμίρια ὁλομᾶλλινα Πυρρῇ, μὲ μεγάλον
ἐκπαιδισμόν, εἰς τὴν Λέσχην ἀπέναντι Λατινικῆς Ἐκκλησίας.

‘Ενοικιάζονται ἀπὸ 15 προτεχοῦ; Νοεμβρίου τὰ ἐν τῇ
προκυμαίᾳ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Γερ. Π. Φωκᾶ μαγαζία τὰ
ὁποῖα ἔχει ἤδη ὑπὸ ἐνοίκιον ὁ κ. Διονύσιος Μαυροκέφαλος.

— ‘Ενοικιάζεται ἡ πρώτη ὀροφὴ τῆς οἰκίας κ. Γερ. Π.
Φωκᾶ εἰς θέσιν Εὐλοπάζαρον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιο-
κτήτῃ.

ΤΥΠΟΙΣ ΔΕΟΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ